

Høring, på høring, på høring, på.....

Dette brev til Fødevarerstyrelsen stiller spørgsmål ved om demokratiet stadig virker.

Vi mener at enhver mulighed for at skabe muligheder for at små flokke af fjerkræ – uanset om disse holdes af private eller i tilknytning til småskalalandbrug – ikke alene kan bevares, men også fremover sikres bedre betingelser, er en ubetinget nødvendighed.

Den lange række af indgreb overfor danske husdyr herunder fjerkræ, som ikke har sine begrundelser i små og økologiske og/eller private besætningers driftsforhold men derimod i vid udstrækning skal tilskrives industrial rovdrift på vores husdyr og naturressourcer, og som har med stadig stigende styrke skabt vanskeligheder og begrænsninger, må og skal lempes.

Selvom det er sagt utallige gange før – også af vores forening – er det fuldkommen uacceptabelt, at naturlig omgang med dyr og bestræbelser, som indirekte eller direkte er en overordentlig vigtigt for at bevare vores levende kulturarv, kriminaliseres og marginaliseres. Det er ikke i nogens interesse, at der bliver færre og færre hobbyavlere – tværtimod!

Vi kan ikke acceptere og leve med, at vi om så og så mange år skal sidde og se tilbage på en tid, hvor en skøn forening af brancherinteresser, politisk vankelmodighed, pressens dramatisering og borgernes frygt, fjerner grundlaget for at besinde sig.

Vi mener at farerne ved fugleinfluenzaen, såfremt den håndteres i overensstemmelse med gældende regler og med de lempelser der kan gælde for små besætninger og herunder den tillid, der gør at eventuelle smitte anmeldes, ikke udgør en risiko for befolkningen, der på nogen måde står i forhold til andre former for risici og den skade der sker, hvis ikke forholdene lempes.

Det er således - i overensstemmelse med Center for Biodiversitets høringssvar - af afgørende betydning at sikre, at der fortsat er motivation til at holde husdyr spec. fjerkræ blandt private og småavlere. Ansvaret kan ikke overlades til den kommercielle sektor, som uanset hvordan man vender og drejer det, er styret af kortsigtede økonomiske interesser. Skal kulturarven sikres, skal det i overensstemmelse med Rio Konventionen ske ved at almindelige mennesker har retten og muligheden til at fastholde og udbytte den basis kultur, hvor variation og vaner kan trives.

Vi ønsker også at fremhæve, at vi finder det

overordentligt vigtigt, at myndighederne ikke lader sig spænde for en hysterisk vogn. Dette forudsætter imidlertid, at der skabes en massiv kampagne for at forklare, at uanset samfundets bestræbelser, så skal der være plads til en rig variation af fugle som husdyr i form af små besætninger. Dette er ikke noget der er umiddelbart nemt at forstå. Det skal forklares. Og bliver det forklaret kan befolkningen også forstå, at den bliver nødt til at leve med en risiko uden at hverken myndigheder eller enkeltpersoner i tilfælde af smitte eller i værste fald dødsfald har gjort noget forkert.

Den vanskelige udfordring er således, at skabe forståelse for, at det kan kræve ofre for at sikre fremtidens biologisk mangfoldighed og herunder postulere, at såfremt denne kulturarv ikke sikres ordentligt, så vil risikoen være endnu større i fremtiden. Logikken kunne være at turde sige, at vi netop er kommet i denne ulykkelige situation med alle disse voldsomt udfordrende zoonoser, fordi vi har indskrænket arvemassen og skabt uhyrlige koncentrationer hvor sygdommene kan florere og transporteres.

Afslutningsvis vil jeg beklage, at vi endnu engang skal reagere på et udkast til en bekendtgørelse om fugleinfluenza. Demokratiske set er det fint, at vi har retten. Men det betyder ikke at vi hverken har den tilstrækkelige know-how eller tid til at gøre dette arbejde ordentligt. Dette lille land mangler ikke i teorien talerør for den sag vi argumenterer for, men i praksis. Heri ligger der et særdeles udemokratisk element. Det er ikke meget anderledes end i de samfund, hvor du skal kunne læse for at stemme. Det udelukker selvfølgelig analfabeterne. Et sundt demokratisk system afsætter ressourcer til at sikre at de svageste interesser kan formulere sig og blive hørt. Et usundt demokrati bliver på et tidspunkt indhentet af sin egen magtfuldkommenhed, hvis de svage parter lades i stikken. Det kan desværre tage lang tid, og uoprettelige skader kan ske i mellemtiden.

Selvom vi som forening repræsenterer flere end 3000 danske familier, hvoraf rigtigt mange har høns eller lignende, har vi endnu ikke oplevet at have lejlighed til at sidde med ved et bord, hvor disse forhold er blevet drøftet med respekt for de almindelige menneskers interesser og deres syn på de samfundsmæssige perspektiver. Det er på tide.

*Per Kølster
Næstformand
Landsforeningen Praktisk Økologi*